

Debattartikel med ca 3600 tecken inklusive blanksteg:

Vägverket, Ölandsbron och miljön

Det är med stor förvåning vi läser att Vägverket ska genomföra ännu ett omfattande reparationsarbete på Ölandsbron. Ett projekt som kostar sisådär 100 miljoner kronor och som ska pågå i flera år. Även denna gång saknar vi en helhetslösning där också miljöskador repareras. En så enkel åtgärd som ett bullerdämpande skydd för oss närboende lyser fortfarande med sin frånvaro.

Det får oss osökt att tänka på Vägverkets nationella miljöpolicy, som ironiskt nog på verkets hemsida illustreras med en bild på Ölandsbron:

"Vägverket ska leda en utveckling där vägtransportsystemets negativa miljöpåverkan minskar... I första hand ska vi inrikta oss på de områden där vägtransportsystemet påverkar mest - växthusgaser, luftkvalitet, buller, vatten samt natur och kultur. ... Vi på Vägverket ska vara föregångare i miljöarbetet... Vi ska driva ett aktivt miljöarbete som leder till ständiga förbättringar av miljötillståndet och vi ska förebygga negativ miljöpåverkan."

(Våra markeringar.)

Vid brofästet på Öland är vi ett knappt hundratal personer som sedan decennier störs av buller från den intensiva trafiken. Att bullernivåerna överstiger gällande riktvärden är Vägverket överens med oss om och således inget vi tvistar.

Under åren har vi sett många renoveringsprojektet passera revy. Den sammanlagda kostnaden för dessa projekt överstiger vida vad Ölandsbron ursprungligen kostade att bygga och det även om byggkostnaden omräknas till dagens penningvärde. Varje meter bro har hittills reparerats för 165 000 kronor! Kostnaden för ett bullerdämpande skydd skulle inte ens vara försumbart i det sammanhanget.

Att reparera den miljöskada som Ölandsbron förorsakat har Vägverket inte gett någon prioritet alls. Inte en enda krona har nämligen spenderats för det ändamålet. Jo, det har det förresten om man tar hänsyn till verkets kostnad för att slippa genomföra miljöförbättrande åtgärder. Vägverket överklagade nämligen ett föreläggande från Mörbylånga kommun ända till Miljööverdomstolen och där fick verket rätt på en enda punkt. Det är bara i sagans värld David helt lyckas vinna över Goliat...

Enligt domen behöver Vägverket inte vidta någon omedelbar trafikbullerdämpande åtgärd utan verket åläggs istället att lösa problemet ”på längre sikt”. Därmed inte sagt att Vägverket inte får lösa problemet nu i samband med andra betydligt mer omfattande åtgärder på bron och därmed ta del av samordningsvinsterna.

Inte ens det faktum att Mörbylånga kommun samtidigt erbjuder sig att hjälpa till att delvis lösa miljöproblemet genom att bygga bullervallar vid brofästet kan få Vägverket att lyfta tummen ur det inkörda spåret. Vad menar egentligen verket med att de ska vara ”föregångare” och ”driva ett aktivt miljöarbete”?

Begreppet ”på längre sikt” i Miljööverdomstolens dom ska dessutom ses från 1997 då dagens regelverk infördes. Tolv år är tydligen inte ”på längre sikt” i Vägverkets värld. Innan domen ansåg sig verket för övrigt över huvud taget inte behöva åtgärda bullerproblemet, så för oss var den ändå ett stort steg i rätt riktning.

Ingenstans kan vi läsa att Ölandsbron skulle vara ett undantag från de fina orden i Vägverkets miljöpolicy. Sanningen, som vi bittert har fått erfara, är istället att Vägverket inte vidtar en enda miljöförbättrande åtgärd mer än vad de tvingas till enligt den mest restriktiva tolkningen av gällande bestämmelser.

Visst kan man tycka att Vägverkets så kallade miljöarbete är orimligt dåligt men det konstigaste av allt är att verket tillåts hålla en så låg miljömässig ambitionsnivå år efter år.

Eva Gustafson

ordförande i Möllstorpsläges stugförening

Gunnar Österdahl

representant för miljökampen Ölandsbron.com